

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 7

ELS REGALS DEL REGNE

1. La darrera passa

¹ Déu te va crear a tu, però tu no el vas crear a Ell. ² El Pensament creador de Déu va d'Ell a tu, i el teu pensament creatiu va de tu a les teves creacions.

³ Crear és estimar, i estimar és estendre's. L'amor s'estén cap a fora perquè no pot ser contingut. L'amor crea en l'eternitat, però no en el temps.

⁴ L'ego és competitiu i no amorós, per això sempre exigeix drets recíprocs i cerca fer tractes. L'ego no dóna, regateja. Déu no posa límits als Seus regals. Si tu ets el Seu regal, en conseqüència, els teus regals han de ser com els Seus.

⁵ Si Déu te va crear estenent-se a Si Mateix, tu que ets el Seu Fill, sols te pots estendre com Ell ho va fer. ⁶ Pensar com Déu és compartir el Seu coneixement segur sobre el que ets.

⁷ La darrera decisió en el re-despertar, i amb ella donar l'entrada al Cel, la pren Déu. Però la darrera decisió sempre està present perquè el Seu ser és etern i immutable.

2. La llei del Regne

¹ En aquest món sanar és l'únic tipus de pensament que es sembla al Pensament de Déu. Si te perceps malalt, te veus com incomplet i necessitat. Si perceps al teu germà malalt, el veus fora del Regne i el Regne queda amagat per a tots dos.

² Curar és desfer els errors de la percepció del teu germà i la teva compartint amb ell l'Esperit Sant. Curar us situa a tots dos dintre del Regne i reestableix la seva plenitud en les vostres ments. Curar també és un reflex de la creació.

² La llei de la ment, vàlida pel Regne i pel món, és que el que estens o projectes és real per a tu. Però aquí, a l'escoltar-se dues veus oposades, aconseguixes resultats oposats.

³ En el món és essencial aprendre. Aquí aprens el que ets del que has projectat sobre els altres, i, per tant, dels que penses que són ells.

³ En el Regne no hi ha aprenentatge perquè en ell no hi ha creences. Només hi ha certesa. En el Cel saben que ets allò que estens. És la llei de la creació.

⁴ L'Esperit Sant és el traductor de les lleis de Déu per a aquells que no les comprenen. Ell

pot ser fidel a un sol significat, encara que hagi de canviar-li les formes. Tu no pots fer-ho perquè estàs en conflicte i alteres el significat per conservar la forma.

⁵ L'Esperit Sant sols veu el significat, sense fixar-se en les diferències de les formes. Ell no t'imposarà la veritat, però l'estén ja que la coneix. Quan te vas desheretar de la veritat, te vas convertir necessàriament en un alumne.

⁶ Necessites la memòria per aprendre. Per això, l'Esperit Sant ensenya a recordar i també a oblidar perquè recordis de manera més consistent. Oblides per recordar millor.

⁷ En el Regne només hi ha un significat. Però la teva confusió com alumne altera el teu enteniment d'aquest significat, per això necessites estendre'l perquè *significa* extensió.

3. La realitat del Regne

¹ L'Esperit Sant ensenya a tothom que el poder de Déu et pertany ja que és Amor creat per ser compartit. No és d'un individu que el pugui utilitzar a costa dels altres.

³ De la idea de competència deriven tots els teus conflictes. D'aquí procedeix la creença que pots tenir interessos conflictius. Però atès que els Fills de Déu gaudeixen de perfecta igualtat no poden desitjar el que tenen els altres perquè ho tenen tot.

⁴ Si estàs en el Regne has de posar l'atenció completa en ell. El Regne està en la teva ment, en el seu altar. I aquí tenir i *ser* s'unifiquen. La teva ment recta només veu germans perquè els percep en la seva pròpia llum. ⁵ La teva ment és llum que procedeix de Déu. I així és certa i calma.

4. La curació com a reconeixement de la veritat

¹ La veritat sols pot ser acceptada. La curació procedeix directament l'Esperit Sant que forma part de l'àmbit de Déu. La curació és per als que dormen, per als que no són conscients.

² Amb la finalitat d'encaminar-te cap el coneixement que estàs dins de Déu, l'Esperit Sant opera a través teu per ensenyar-te que Ell està dins teu. Així, quan cures, amb la inspiració de l'Esperit Sant recordes les lleis de Déu, i deixes a un costat les lleis de l'ego.

³ L'Esperit Sant canalitza tots els teus esforços cap un sol objectiu. Si apliques diferents facultats cap el mateix objectiu durant un llarg període de temps, aquestes s'unifiquen.

⁴ Tot el que has après s'ha d'entregar, per tant, a l'Esperit Sant que ho emprarà sols per curar. Quan cures aprens el que és la plenitud i, a l'aprendre-ho, aprens a recordar a Déu.

⁵ A mesura que cures ets curat perquè esvaeixes la creença que existeixen diferències i desigualtat i aprens a veure la Filiació com una sola entitat.

5 La força de la percepció correcta és tan gran que posa a la teva ment en harmonia amb la Ment de Déu, ja que aquesta percepció es troba al servei de la Seva Veu.

6 L'ego t'ofereix la seva "capritxosa voluntat" com a regal, però no és un regal en absolut, ja que no és res. Déu sí t'ha donat un regal que simultàniament *tens* i *ets*, però si no l'empres no reconeixes el que tens.

7 Curar és una manera d'esborrar les pors que l'ego ha sembrat dintre teu. Al reforçar a l'Esperit Sant en el teu germà i en tu te negues a donar validesa a la por.

7 I així, l'amor se sent convidat i arriba lliurement a tota la Filiació. Quan despertes a l'amor t'oblides del que creies que eres i això te capacita per recordar el que sí ets.

5. La curació i la immutabilitat de la ment

1 L'Esperit Sant només utilitza el cos com un mitjà de comunicació, ja que Ell solament veu la necessitat de curar.

2 Solament les ments poden comunicar-se entre elles. L'ego, emperò, t'ensenya que el cos no necessita la ment. Tanmateix ni l'ensenyament ni l'aprenentatge tenen lloc en el nivell del comportament, ja que pots actuar d'acord amb el que no creus.

3 La capacitat de sanar és l'única que cada persona pot, i ha de desenvolupar, si vol curar-se. Curar és l'únic mitjà de comunicació que l'Esperit Sant admet per a aquest món.

3 Les ments se poden comunicar, però no poden atacar sense el cos. El cos al servei de l'ego pot atacar a altres cossos, però això només pot passar quan se'l confon amb la ment.

4 La curació únicament enforteix, la màgia sempre debilita al considerar que el "mag" té alguna cosa especial que els malalts no tenen.

5 Tota curació que procedeix de l'Esperit Sant sempre és consistent. L'amor no fa excepcions. Si el sanador està insegur dels resultats és inconsistent i això és el que ensenya. La por sí que fa excepcions.

7 El sanador que ha sanat està agraït als seus germans. El que no, no hi està i cerca l'agraïment en ells i per això ensenya ingritud. Però un Fill de Déu pot acceptar el seu propi poder en un instant i curar el món en el següent.

7 Has d'aprendre a canviar els teus conceptes sobre la teva ment per poder aprendre que la teva ment és inalterable.

8 Quan fas una curació reconeixes que la ment del teu germà és immutable. Així és com perceps al Sanador en la seva ment. Encara que el teu germà pensi que pot canviar la seva ment, al canviar tu de mentalitat sobre la seva per ell, l'ajudes a anul·lar el canvi que el seu ego creu haver fet en ell.

¹⁰ La teva ment és una llum tan poderosa que pots il·luminar les ments dels teus germans, com jo puc il·luminar la teva. Desitjo compartir la meva ment amb tu perquè som la mateixa Ment.

¹⁰ Aquesta Ment és més extensa que l'univers i acull totes les coses dintre d'ella. Si només veus això perceps el que és veritat.

¹¹ A mesura que percebem els nostres germans així com realment són, ells es curen. Només pots estimar a la Filiació com una. Això és part de la llei que governa la creació i regeix tot pensament.

6. De la vigilància a la pau

¹ Els atacs a la Filiació mai són parcials. El que veus en alguna part d'ella s'atribueix a tota ella. Per aquest motiu s'ha de renunciar als atacs completament. Si no es renuncia a ells completament, no es renuncia en absolut.

¹ La ment apreciarà a tota la Filiació si els mira a tots amb amor. Però no l'apreciarà si els mira amb por. ² La ment que accepta l'atac no és capaç d'estimar, al no comprendre el què és l'amor. Quan ataca perd la consciència del ser i s'origina una confusió total.

³ L'ego, per assegurar la seva supervivència, menysprea la ment que és la seva font, però això produeix molta ansietat. Així les seves pors el duen a negar que la seva existència estigui en perill i percep al teu Ser com inexistent.

⁴ L'ego és producte de la por, genera por i és lleial a la por. I aquesta lleialtat fa que traeixi a l'amor, ja que tu ets amor. L'amor és el teu poder, però l'ego el nega per les seves pors.

⁵ L'ego, per tant, mostra resistència a tota mostra d'estimació, a tot reconeixement, a la percepció sana i a tot coneixement.

⁶ Per a l'Esperit Sant el conflicte és incompreensible, i així, amb l'enteniment promou apreciació i aquesta promou amor que és allò que únicament té sentit.

⁷ Les creences, si no estan en conflicte amb el Pensament de Déu, no necessiten vigilància. L'estat d'alerta és necessari per a les creences falses. Quan es viu en pau no és necessari estar en alerta.

⁸ Mentre segueixis creient que dos sistemes contradictoris de pensament poden compartir la veritat has de mantenir-te en alerta, doncs no estàs segur del que és veritat.

¹⁰ El que tu ets ho va establir Déu. El teu Ser és el Seu coneixement. Si creus qualsevol altra cosa, t'amaga la Veu de Déu i t'amagarà Déu, i d'aquesta manera, percebràs la força més gran de l'univers com si fos dèbil, ja que no creuràs formar part d'ella.

¹¹ Si perceps la creació com una cosa externa a tu, la consideraràs dèbil i tu també te

consideraràs dèbil. Els que se consideren dèbils necessiten atacar cegament, ja que no hi ha res que atacar. No tractis d'entendre l'ego, perquè justificaries la seva existència.

¹³ Si estàs trist és que no dus a terme la teva funció amb Déu i, per tant, t'estàs privant a tu mateix de felicitat.

7. La totalitat del Regne

¹ Cada vegada que li neguis la benedicció al teu germà te sentiràs desposseït. És impossible apreciar a la Filiació parcialment. I tampoc se pot apreciar sols a vegades.

¹ La negació és una defensa que es pot emprar per destruir o per construir. Es pot emprar per rebutjar o, posada al servei de l'Esperit Sant, te pot ajudar a reconèixer la realitat i poder-la apreciar com una.

² Quan un germà s'equivoca, t'ofereix l'oportunitat perquè el beneeixis. Necessites la benedicció que li has de donar. Sols disposes de la benedicció si la dones. Si se la negues no ets conscient d'ella en tu. Això és llei de Déu.

³ Sempre disposes de la benedicció de Déu, però tu necessites donar i rebre la teva. Mentre duri la percepció, el teu germà és el mirall on veus reflectida la imatge que tens de tu mateix. No mostris a ningú que ell és el que tu no voldries ser.

⁴ Les il·lusions són intents de canviar la realitat. L'única manera de desfer les il·lusions és retirant-les-hi tot el valor que els has atorgat. Si estan en la teva ment és perquè tu les infons vida.

⁵ No pots donar vida a allò que no és res. Estén vida per ser conscient d'ella. Separat de Déu te sentiràs impotent. Tota confusió procedeix de no estendre la llum que Déu comparteix amb tu.

⁶ No pots percebre la teva pròpia perfecció fins que no reconeguis la perfecció de tots els que van ser creats com tu. Estima tot el que Déu va crear i aprendràs el que és la seva pau.

⁷ Els que ataquen creuen que els hi manca alguna cosa. No comparteixis la seva creença en l'escassetat. Més bé fes el contrari: comparteix la teva abundància amb llibertat i ensenya als teus germans a conèixer la seva.

⁸ Un atac no pot estimular atacs si no els percep com un mitjà de privar-te d'alguna cosa que desitges.

⁹ La projecció sempre veu els teus capricis en els altres. Si elegeixes fer-te enfora de Déu, llavors creuràs que són els altres que es fan enfora de tu.

¹⁰ La teva voluntat és la mateixa que la de Déu. Si negues els que ets atacaràs, al creure que has sigut atacat. Mira l'amor de Déu en tu i el veuràs per tot.

¹¹ Al percebre l'ego com boig, il·lusori i no desitjable te permet percebre a qualsevol part de la creació com a perfecte, real i desitjable. I al desitjar sols això, tindràs això, i al donar solament això és el que tu seràs.

8. La creença increïble

¹ La llei fonamental de la ment és: o estens o projectes. No pots deixar de fer-ho perquè és llei de vida. Per a l'Esperit Sant és la llei del compartir. Per a l'ego és la llei de la privació. Produeixes abundància o escassetat, segons elegeixes aplicar-la.

² L'ego necessita que el conflicte perduri, però que el puguis suportar. Llavors projecta el conflicte en altres ments per fer-te creure que t'has lliurat del conflicte.

³ Però el conflicte no es pot projectar, perquè quan ho intentes el perpetues en tu mateix. No pots desfer-te de conflictes donant-los a altres, doncs donant-los és com els conserves.

⁴ L'ego no comprèn el que és la ment i, així no pot entendre el que tu ets.

⁵ No tinguis por de l'ego. El vas inventar tu, i, per tant, el pots deixar de banda. Quan assumeixis la teva responsabilitat d'haver fabricat l'ego, també deixes a un costat la teva ira i l'atac. Entrega aquests errors a l'Esperit Sant perquè els desfaci.

⁶ Oblida't de l'ego completament. L'Esperit Sant t'ensenyarà a percebre correctament més enllà de les teves creences, perquè la veritat està més enllà d'elles.

⁷ La finalitat del curs és que aprenguis que l'ego és una creença increïble. Segons l'ego estàs sol i separat, però amb l'Expiació decideixes contra l'ego i t'identifiques amb el Regne i una plenitud il·limitada.

9. L'extensió del Regne

¹ Solament tu pots limitar el teu poder creatiu. Si prives a la Filiació de la teva llum te prives a tu mateix de tot el univers. L'Esperit Sant resideix en la teva ment entre l'ego i l'esperit, intercedint a favor de l'esperit.

² Déu dona tot el Seu poder al Seu Fill i comparteix el Seu Ser amb Ell. El poder de la Filiació i del seu Creador és la plenitud de l'esperit. Quan el Ser s'estén conserva el coneixement de si mateix. La voluntat de l'esperit és estendre el seu Ser.

³ Estendre el Ser de Déu és l'única tasca de l'esperit. L'ego t'obstaculitza l'extensió i te priva del goig de fluir amb el teu Ser i, per això, te sents insatisfet. ⁴ El Regne s'estén contínuament perquè està en la Ment de Déu.

⁵ Les creacions de la Filiació són teves. Les teves creacions estan en la teva ment superior.

⁵ Les teves creacions són conegudes per l'Esperit Sant i Ell les protegeix per a tu. Les teves creacions formen part del teu propi Ser perquè la teva plenitud les inclou.

⁶ La plenitud del teu Ser és tan il·limitada com la de Déu i, igual que la Seva, s'estén en pau perfecta i per sempre. ⁷ T'asseguro que mai has perdut la teva Identitat. Els miracles posen en evidència aquesta certesa.

10. La confusió entre goig i dolor

¹ L'estat de la teva ment, així com el reconeixement d'allò que es troba en ella, depenen de les teves creences sobre ella. I això, determinarà el que acceptis en ella. ² Tu pots acceptar allò que no hi ha en ella, i negar el que sí hi ha, però no pots negar la seva expressió.

² Per acceptar aquesta darrera conclusió, has d'estar disposat a veure-la. La veritat és la Voluntat de Déu. Comparteix la seva Voluntat i estaràs compartint el seu coneixement.

³ Tens molta inclinació a confondre't entre goig i dolor perquè tens molts dubtes sobre el que tu ets. La confusió procedeix del concepte de sacrifici. L'Esperit Sant te mostra a distingir entre un i altre perquè així puguis fugir del dolor.

⁵ L'Esperit Sant mai demana sacrificis. L'ego, en canvi, no s'atura d'exigir-los. Quan estàs confús entre goig i dolor és degut a la projecció. La projecció és una confusió d'intencions que te fa perdre la confiança i no pots confiar en un guia.

⁶ L'única manera d'evitar l'error és decidir que no tens res a decidir. Se te va donar tot perquè aquesta va ser la Seva Voluntat. ⁷ La Veu t'ajudarà a distingir entre el dolor i el goig.

⁸ Els miracles són una lliçó del que és el goig, l'amor i la veritat. I a l'aprendre el què és la veritat aprendràs a diferenciar entre goig i dolor.

11. L'estat de gràcia

¹ El món veu dificultats per tot arreu. Això es degut a què l'ego no desitja res completament. Però quan compreguis que no hi ha graus de dificultat en els miracles quedaràs convençut que el teu estat natural és l'estat de gràcia.

² Quan els Fills de Déu no estan en aquest estat tot el que fan els produeix tensió perquè no van ser creats pel medi que ells han creat. Els Fills de Déu són feliços solament quan saben que estan dins de Déu.

³ Déu vetlla pels seus Fills i no els nega res, però quan ells el neguen a Ell deixen de ser conscients d'això perquè es neguen a si mateixos. T'he escollit a tu per a que ensenyis al món el que és l'Amor de Déu. Així ensenyaràs el seu Regne.

⁵ Quan una ment conté sols llum s'estén cap a altres ments enfosquides i les transforma en majestat.